

Multikulturalizmus – klady a zápory II.

Paul Weston

13. septembra 2019 ✚ *Politika*

Masové prisťahovalectvo je nedemokratické. Podľa prieskumu vykonaného v sedemdesiatych rokoch 20. storočia v Británii 90% obyvateľstva bolo proti masovému prisťahovalectvu, čo v tom čase ani zďaleka nebolo také „masové“ ako je tomu teraz. Aj nedávne prieskumy prezrádzajú, že väčšina západných krajín je stále proti ďalšej imigrácii, avšak západné vlády všade vytrvalo odmietali referendum o tejto dôležitej veci.

Rasový a menšinový status je relatívny. Byť pakistanskou menšinou v Británii je v poriadku, ale v Pakistane je 160 miliónov Pakistancov (pozn. prekladateľa: podľa OSN z roku 2010 je ich 184 miliónov), takže počtom prevyšujú Britov o vyše sto miliónov ľudí. V rozumnom svete človek nemôže prísť z takej veľkej skupiny a nárokovať si výhody vďaka menšinovému statusu v inej krajine jednoducho iba preto, lebo sa ako človek rozhodol odísť zo svojej rodnej krajiny. Tento argument platí rovnako pre Afričanov a moslimských Arabov.

Bieli Európania sú v medzinárodnom meradle globálnou menšinou a predstavujú iba 15 percent svetovej populácie, ktorej podiel ustavične klesá. V prípade kontinentálnej Európy Inštitút EÚ pre bezpečnostné štúdie predpovedá, že do roku 2025 bieli Európania budú predstavovať iba 6 percent svetovej populácie.

Etnická kolonizácia a etnický politický vzostup sa presadzuje iba v krajinách s väčšinovým bielym európskym obyvateľstvom. Bieli, ktorí v priebehu dejín budovali základy v zahraničných klímach boli považovaní za vinných za kolonizáciu a následne boli vyhnaní. Žiadna ne-biela krajina dnes nedáva bielej menšine nijaké špeciálne výnimky. Ba v tých častiach sveta, kde sa bieli ešte ako tak držia, sú aktívne diskriminovaní až po etnické čistky, viď Zimbabwe a Južná Afrika.

Multikultúrne spoločnosti prežívajú v súčasnosti kmeňový konflikt. Spojené národy v súčasnosti majú 60 tisíc vojakov v mierových jednotkách zaangažovaných v pätnástich mierových misiách po celom svete. Nejde o pohraničné vojny, ale o interné, medzi kmeňové a medzi náboženské konflikty. Iba liberálne elity Západu – či už labouristické alebo republikánske – mohli predpokladať, že po oslobodení Iraku od Saddam Husseina sa Šiíti, Suniti a Kurdi budú všetci objímať, bozkať a zmieria sa. Chaos v Iraku je multikulturalizmus vo forme náboženského tribalizmu avšak bez neľútostného diktátora, ktorý by ich držal spolu – ukázaný v tvrdej realite.

Ne-bieli proponenti multikulturalizmu sú pokrytci. Stredný východ je monokultúrny, podobne ako Pakistan a India. Predstava, že Európania v Saudskej Arábii môžu byť bičovaní za praktizovanie kresťanského náboženstva, zatiaľ čo saudské peniaze financujú tisíce radikálnych mešít po celej Európe, je azda najlepším príkladom pokrytectva multikulturalizmu najhrubšieho zrna.

Presvedčenie multikulturalizmu, že všetky kultúry a rasy sú rovnocenné, jednoducho nie je pravda. Ich evolučná kapacita môže byť rovnaká, ale keď napríklad Rimania odišli z Británie, domorodí Briti zabudli všetko o akvaduktoch, podlahovom kúrení a demokracii a okamžite upadli do doby temna. Ak by všetci bieli Európania zajtra vymreli, celý svet by upadol do doby temna. Svet prúdi na Západ; nie je tu nijaká reciprocita ako by tomu bolo v prípade, keby všetky kultúry si boli rovné.

Multikulturalizmus plodí nenávisť. Ak sme všetci rovnocenní, ako sa to predpokladá, potom jediný dôvod, prečo sa mnohí ne-bieli nestanú výkonnými riaditeľmi multinacionálnych firiem, môže byť iba v dôsledku útlaku zo strany bielych a nie vrodeneho nedostatku schopností. Pestovanie nenávisti a hnevu samozrejme bolo vždycky to najdôležitejšie v mysli liberála kultúrnych vojen.

Multikulturalizmus prináša so sebou nárast násilnej kriminality v pomere, ktorý vysoko presahuje podiel etnika na celkovom počte obyvateľov. Toto taktiež vedie k nárastu menej závažnej kriminality, ktorej však polícia už jednoducho nemá dosť času sa venovať, pretože je priveľmi zaneprázdnená písaním správ a hlásení v troch kópiách o poslednom prípade znásilnenie zo strany gangu či rasovej vraždy.

Multikulturalizmus podporuje nečestnosť. Ak by fakty o znásilneniach, vraždách a násilí boli poctivo zverejňované, je možné, že by aj tí najmiernejší Briti, sediaci celý deň pred televíziou, povstali. Tieto fakty však zverejňované nie sú; cenzúra či samo-cenzúra tlače a médií vedie k ceste, po ktorej šli v minulom storočí totalitné štáty.

Multikulturalizmus vedie k propagande a vymývaniu mozgov. Nie je náhoda, že väčšina našich mladých dnes prejavuje konformnosť politickej korektnosti, v príkrom protiklade s myslením ich starých rodičov. Aby samovražedne neprirodzenú ideológiu urobili prijateľnou, je potrebné sa uchýľovať k indoktrinácii detí tak, aby história islamského dobývania a podrobovanie porazených národov zostalo ukryté v školských osnovách liberálneho vzdelávacieho establišmentu. Aj to je viac podobné totalitnej diktatúre než demokratickému štátu, aj keď ide o prvý prípad v dejinách, keď sa štát usiluje vyvlastniť vlastnú etnickú väčšinu.

Multikulturalizmus vedie k väčšej kontrole zo strany štátu. V dôsledku hrozby islamského terorizmu v Británii štát zaviedol rôzne kontroly a opatrenia proti terorizmu. V prvom rade sú používané proti podozrivým osobám z terorizmu, ale sú používané aj proti domácemu obyvateľstvu, ak sa štátu nepáči, čo vidí a čo počuje. Jedným z mnohých príkladov je v televíznom prenose ukázané odvečenie a zadržanie osemdesiatdvaročného "výtržníka" Waltera Wolfganga na základe zákona proti terorizmu počas konferencie labouristickej strany v roku 2005. Podobne Európske stredisko pre monitorovanie rasizmu a xenofóbie pri Európskej únii, okrem toho, že sa snaží kriminalizovať skutočný rasizmus, taktiež tvrdí, že kritika EÚ môže byť charakterizovaná ako xenofobická! Už nemáme slobodu prejavu a tento druh reštrikcie je čoraz intenzívnejší tým, ako sa etnické počty a s tým súvisiace napätia budú stupňovať, až kým nakoniec bude kontrola z titulu nutnosti na úrovni Titovej Juhoslávie alebo Saddamovho Iraku.

Multikulturalizmus priviedol britské zdravotníctvo na kolená. Náklady na antivírusové lieky na liečbu jedného pacienta trpiaceho na HIV predstavujú približne 25 tisíc libier ročne a keďže mnoho subsaharských Afričanov má to nešťastie, že trpí týmto vírusom, neprekvapuje, že robia všetko preto, aby sa spolu so svojimi nakazenými rodinami dostali do Británie a využívali bezplatnú lekársku pomoc.

Obrancovia multikulturalizmu poukazujú na to, že bez prisťahovaných zdravotných sestier a lekárov by britské zdravotníctvo skolabovalo. To môže byť síce pravda, ale na druhej strane importovať ich k nám z chudobných krajín, ktoré neraz vynaložili svoje peniaze, aby ich vyškolili pre pomoc domácejmu obyvateľstvu, je prejavom extrémneho neoliberalizmu.

Multikulturalizmus vedie k strate súdržnosti. Úspešný štát je tvorený zdola nahor. Jednotlivci tvoria rodiny, potom komunity, štvrte, mestá a nakoniec národný štát. Súdržné krajiny bývajú monokultúrne a konajú v najlepšom záujme skupiny. Dnes sa Západ balkanizuje a tribalizujea pokiaľ by sme sa niekedy v budúcnosti mali zjednotiť, aby sme porazili nejakého Hitlera 21. storočia alebo výstižnejšie islamské Francúzsko, je nepravdepodobné, že by naše moslimské komunity bojovali na našej strane.

Multikulturalizmus je zodpovedný za znovuzavedenie otroctva eufemisticky nazvaného “obchodovanie s ľuďmi”. Masážne salóny v Británii generujú ročne takmer miliardu libier plynúcich z nútenej prostitúcie piatich tisícok dospievajúcich detí zväčša z východnej Európy a z Ázie, ktoré do Británie pašujú albánske a turecké gangy.

Multikulturalizmus je zradou našich otcov a dedov, ktorí bojovali a umierali za zachovanie svojich krajín a ich kultúr. Mnohí vojenský veteráni, s ktorými som sa rozprával, mi s veľkým smútkom hovoria, že multikultúrna Británia nestála za smrť ich kamarátov.

Multikulturalizmus je zradou bielych detí z nízkoprijmových rodín. V niektorých školách v chudobnejších častiach Londýna sa hovorí až tridsiatimi rôznymi jazykmi, čo je sotva miesto, kde by sa biele dieťa mohlo získať základy pre svoju budúcu kariéru. Výsledkom je to, že biele deti z nízkoprijmových skupín sú teraz na úplnom dne porovnávacích tabuliek vo vzdelaní.

Multikulturalizmus obmedzuje slobodu detí i dospelých. Poznám mnohých rodičov, ktorí nedovolia svojim deťom, aby samé cestovali do centrálneho Londýna, pokiaľ to nie je absolútne nutné. Na tom nie je nič prekvapujúce. Podľa údajov MI5 (Britskej tajnej služby) od roku 2005 Britská tajná služba zmarila päť bombových útokov plánovaných od júla 2005 v londýnskom metre a aktívne sleduje dve stovky skupín pozostávajúcich z 1600 osôb. Pripúšťa, že ide o tých, o ktorých vie a že je znepokojená zo stotisíc “britských” občanov, ktorí sympatizujú so samovraždami bombovými teroristami – a s ňou by sme mali byť znepokojení aj my.

Multikulturalizmus vedie k znižovaniu požiadaviek v našich inštitúciách posadnutých kvótami. Aby sme uviedli jeden príklad: požiadavky na prijatie do radov britskej polície teraz obsahujú nulovú akademickú kvalifikáciu, ba aj menšie kriminálne delikty sú prehliadané, pokiaľ žiadateľ má správnu farbu kože.

Multikulturalizmus vyciava platiteľov daní. V súčasnosti existujú tisíce a tisíce rôznych úradníkov pre diverzitu, úradníkov pre rovnosť a úradníkov pre rasovú uvedomelosť, ktorí sú priamo platení štátom.

Multikulturalizmus tvrdí, že všetky náboženstvá sú rovné, ale v praxi je výrazne protikresťanský, protižidovský a proislamský. Preto nesie čiastočnú zodpovednosť za miznutie kresťanstva z kontinentálnej Európy a za vzrast antisemitizmu, najmä vo Francúzsku, ktorý teraz Izrael považuje za nie bezpečný pre Židov.

Multikulturalizmus je totalitárny. Nestrpí nijakú opozíciu a vedie kampane proti svojim heretikom s tvrdosťou, aká predtým bola neznáma v západnej politike. Jedovatá kampaň vedená proti britskému riaditeľovi školy Rayovi Honeyfordovi v osemdesiatych rokoch 20. storočia je toho názorným príkladom. To, že jeho predstava asimilácie moslimov sa ukázala ako správna, neznamená, že teraz dostane nejaké odškodnenie či aspoň ospravedlnenie. Je iróniou, pokiaľ irónia nie je prislabé slovo, že multikulturalizmus v jeho nadbiehaní islamu sa snaží vyzdvihovať jednu kultúru a náboženstvo s neskrývanou ambíciou o dosiahnutie monokultúrnej globálnej dominancie.

A nakoniec, multikulturalizmus je zrada. Ak je tomu tak, že Západ je terčom pomalej, neozbrojenej invázie, potom akákoľvek vláda, ktorá nad touto inváziou prižmuruje oči a kriminalizuje tých, ktorí sa proti nej stavajú, musí byť určite vinná zo zrady.

Na záver, hoci názov tohto príspevku znie “Multikulturalizmus — klady a zápory”, úprimne povedané, nenapadá mi ani jeden taký významný prínos, ktorý by prevážil spomínané zápory. Mnoho komentátorov na amerických webových stránkach je toho názoru, že Británia pácha samovraždu. Zatiaľ nevidím dôvod s nimi nesúhlasiť.

I. časť: <http://christianitas.sk/multikulturalizmus-klady-a-zapory-i/>

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/multikulturalizmus-klady-a-zapory-ii/>